

Naturens magi

som i sagorna fast på riktigt

Vad är egentligen naturväsen? Är det bara gammalt skrock och folksagor eller finns det faktiskt mer sanning i sagorna om tomtar och troll än vi kunnat ana? Kanske har du till och med själv känt av dem? I Susanna Klingborns självbiografiska roman "Naturens magi – som i sagorna fast på riktigt" får vi följa hennes möten med olika naturväsen och resa mot läkande i sig själv. Susanna öppnar dina ögon för möjligheten att vi människor lever sida vid sida med många olika sorters naturväsen, och att det är möjligt att kommunicera och samverka med dem.

Text Josefin Lassbo Foto och illustration Susanna Klingborn Bild jggrz (pixabay.com) Bildmontage Åsa Östlund

Susanna Klingborn titulerar sig spirituell konstnär. Hon har ställt ut sin konst i flera stora internationella utställningar, bland annat på Carrousel de Louvre i Paris. En svår sjukdomsperiod kastade omkull hela hennes liv och tvingade henne att söka nya vägar. Många år av sökande för att bli frisk följde. Ett sökande som ledde till mycket mer än så. De vägarna ledde henne till flera möten med väsen vi annars bara finner i sagorna.

SUSANNA LEVER MED man och två döttrar i en villa på Västkusten. Det ser ut som ett vanligt svenssonliv. Men så snart man öppnar dörren och går in i huset märker man att det är en speciell person som bor här. Från golv till tak är väggarna fyllda av målningar i starka färger som illustrerar landskap och figurer som inte är mänskliga. Konsten har alltid varit viktig för Susanna och hennes talang har gett henne möjligheten att detaljerat illustrera sina upplevelser.

Hon måste fortfarande vara försiktig med sin kraft och visst har det varit en väldigt tuff resa att gå från att leva ett normalt liv till att på bara några månader bli väldigt sjuk.

- Ibland kanske man behöver en rejäl kaftsmäll för att vakna, säger Susanna.

- Det min sjukdomstid gav mig var tid. Tid är den stora bristvaran för de flesta och vi fyller den hela tiden med intryck, telefonen och tv-serier. För att kunna komma i kontakt med naturväsen behöver vi stilla oss, gå ut i naturen och vara närvarande. Lita till det du upplever och att det sker på det sätt som är rätt för dig.

DET LÅTER VERKLIGEN som en saga när Susanna berättar hur det började. Hur hon från att ha varit väldigt rädd för att gå ensam i skogen till att sedan längta efter att få gå dit. I stillheten kan hon öppna upp för de naturväsen som vill ge sig tillkänna.

- Deras sätt att förmedla sin existens är så

subtilt att det krävs en närvaro helt i nuet.

För Susanna är hennes inre seende ett av de sinnen som hon använder sig mest av. Detta gör också att många budskap förmedlas i bildsekvenser som hon sedan tolkar till ord. Ibland hör hon dock orden som tankar hon inte tänkt eller så vet hon att något är på ett visst sätt då vetskapen landar inom henne med stor kraft.

- Från första början var upplevelserna omtumlande och svåra att greppa, men efterhand landade det mer och mer och en djupare förståelse skapades.

UNDER FLERA ÅR lärde hon känna naturväsendena i hennes omgivning och de omslöt henne med villkorslös kärlek. De uppmärksammade henne på att vi inte är ensamma här på jorden, och när vi förstör naturen förstör vi även deras samhällen.

- Det har funnits ett stort inre motstånd i mig att skriva den här boken, säger Susanna. Från början fanns en stor rädsla för vad andra skulle tro om mig. De kommer ju tro att jag tappat det helt. Men det här är min

"För att kunna komma i kontakt med naturväsen behöver vi stilla oss, gå ut i naturen och vara närvarande. Lita till det du upplever och att det sker på det sätt som är rätt för dig."

sanning och nu har jag mognat in i beslutet och vuxit. Jag står för den jag är och det jag upplever och det känns befriande.

- Jag tror att det finns många där ute som ser saker men inte vågar berätta om det. Jag hoppas att fler människor känner en hoppfullhet genom att läsa om mina möten. Kanske bekräftar jag andra människors upplevelser, kanske skapas det ett intresse att få veta mer och själv utforska, avslutar Susanna. ►

KORT OM SUSANNA

NAMN Susanna Klingborn.
ÅLDER 41 år.

FAMILJ Make och våra två döttrar samt två pålsklingar.

BOR Ucklun.

YRKE Spirituell konstnär, författare och pedagog.

DOLD TALANG Jag kan vifta på öronen.

AKTUELL MED Boken "Naturens magi – som i sagorna fast på riktigt".

Bokutdrag på följande uppslag.

Queen of woods

Utdrag ur boken

I födelsedagspresent hade jag fått en löparklocka för att bli mer peppad att röra på mig. Med klockan på armen tog jag mig ut denna härliga sommardag. Jag gick först mot skogen, men bara några hundra meter in på stigen blev jag tvungen att vända om då jag attackerades av mygg från alla håll. Småsprang därifrån och drogs istället som en magnet mot den skira bokskogen som ligger i vårt lilla samhälle. Stigen hade inte blivit nedtrampad på länge så det långa daggvåta gräset kittlade mina nakna vader. Lite lätt obehagligt då jag inte kunde se vad som befann sig på marken, så jag raskade på stegen något uppför stigen. Kom till slut fram till torr, öppen mark. Mina blickar vandrade ner till höger mot det vackra ståtliga bokträdet som stod där stilla i den ljumna vinden. Under alla år som jag gått här hade jag känt att det var något speciellt med detta träd. Det var verkligen makalöst vackert. Man kan se hur dess grenar breder ut sig åt alla håll och skapar ett vackert format tak för den som står där under.

MINA STEG STYRDES ner till den lilla dalgång där trädet står och jag ställde mig bredvid och njöt. Lät min hand varsamt smeka barken och för mitt inre kunde jag se små glimtar av ett palats, en krona på ett huvud. Det var lite stödig, som om jag inte vågade öppna upp fullt ut.

Efter en stund valde jag att gå en bit bort från bokträdet för att sätta mig på en större sten istället. Bakom mig omslöt jag av en mindre bergsslänt med enstaka träd och några buskar. Nedanför mig försvann marken i ytterligare en slänt och där nere fanns en större dal med mängder av skira bokträd som jag ganska nyss hade vandrat förbi. Det var himmelskt rofyllt här.

RUNT MIG KUNDE JAG skymta nyfikna blickar. Jag såg dem, kände deras energier. Det var vaksamma alver som fanns runt mig. Jag började skicka ut mina tankar till dem, talade om för dem vem jag var. Den jag såg tydligast var en spejare av något slag som till slut gav sig tillkänna helt och hållet. Han bar en sådan där lustig liten hatt han med, som Robin Hood, ni vet. Jag fnissade lätt. Spejaren bar även på både pilar och en båge. Han hade blond, halvlångt hår och med sina ljusa, vaksamma men nyfikna ögon tittade han på mig. När jag talade med honom via mina tankar

kom svaren i form av bilder, blixtnabbt, innan jag ens hunnit ställa hela frågan. Jag visade mitt vackra hängsmycke från Skogens konung och direkt knäböjde spejaren. Först trodde jag att det var av vördnad för Skogens konung men strax efter att spejaren knäböjt sig så visade sig en annan alv. Energin runt denna alv var enorm! En utstrålning utan dess like, konstaterade jag fascinerat. Det kändes som om alven var minst två meter lång på grund av dess energi! Först trodde jag att det var en man, men det var mina förutfattade meningar som spelade mig ett spratt, och i och med dem visade sig alven inte tydligare.

JAG SLÄPpte TAGET om mina egna tankar och då uppenbarade hon sig direkt för mig! Det var en enastående majestätisk alv. En lång mantel ramade in hela hennes väsen. Hon bar en gyllene krona på sitt huvud och utstrålade ett obegränsat inre tålmod, hennes energi var underbart behaglig.

"Du kan kalla mig 'Queen of woods', Drottning av skogar", berättade hon med ljuv stämma. "Det bokträdet som du alltid dras till är mittpunkten för vårt palats, som existerade under mark."

Trädet var som en spira som sträckte sig mot himlen och dess grenar var tillsammans formade som en skyddande kupol. Jag frågade henne vad alver har för syfte på jorden. Sköter de om träden eller vad? Istället fick jag en motfråga.

"Vad är människornas syfte på jorden?"

Det hade jag dessvärre inget svar på just då.

"Har alver också en själ?", undrade jag.

Men istället för att lyssna in ett svar från henne försvann jag bort i mig själv. Hade jag, hade min själ levt som en alv, som ett naturväsen? Härstråna på mina armar och ben ställde sig rätt upp och en kraftfull vibrerande energi flödade genom mig och fyllde hela mitt inre. Fanns det ett samband? För varför kunde jag annars se dem så tydligt? Varför ville de visa sig för mig? Frågorna var många då detta fortfarande var alldeles nytt. Queen of woods gav mig en gåva under tiden som vinden viskade namnet Aurora. Det var en slipad ädelsten, mycket lik en diamant. Den fyllde upp hela min handflata. Alldeles

klar och gnistrande.

"Var ska jag bevara den?" frågade jag henne.

"Bevara den i ditt hjärta", svarade hon mig milt.

JAG SATT KVAR PÅ stenen och funderade en stund över den vackra slipade ädelstenen.

"Vad är den till för?" undrade jag.

Hon blåste då in en vind i ädelstenen som för att visa mig att jag kunde bestämma själv vad den skulle kunna hjälpa mig med. Insåg sedan att Belajh tidigare gett mig en karta med en liknande slipad diamant i mitten av kartan. Att alla dess vägar ledde till den, oavsett vilken väg jag valde skulle jag nå målet. Därefter började hon avlägsna sig och jag kände hur stressen kom krypande. Jag ville hinna studera henne mer noggrant så att jag sedan skulle kunna måla av henne när jag kom hem. Hon log bara och visade att energierna löser det, oavsett var vi befinner oss i förhållande till varandra.

Och ... det visste jag ju egentligen redan.

NÄR JAG LÅNGT SENARE satt och redigerade texten och funderade på hur Aurora egentligen sett ut, överrumplades jag av en stark energi. Den typen av energi känner jag oftast av när jag befinner mig i lätt trans under mina kanaliseringar till kunder. Någon ville mig något. Jag lyfte fingrarna från tangentbordet, lutade mig bakåt i stolen och slöt ögonen. Släppte mina förväntningar och mina krav. Lät lugnet infinna sig i min kropp och gäspade stort. Bilderna började sedan strömma mot mig. Ljust, det var skinande vitt, snirkliga former. Vem där? Ganska direkt förstod jag, det var Aurora som hört mina funderingar.

Hennes ljusa hår var uppsatt i en mjuk frisyra, med långa ljuvliga lockar som hängde fritt runt huvudet. Mitt på hjässan satt en snirklig krona, i en guldig metall. Det var en helt unik form på den praktfulla kronan. En del av den vandrade följsamt ner i pannan

på henne och skapade en utsökt struktur vid hennes tredje öga. Hennes smäckra spetsiga öron omslöt av samma typ av material som gick samman i kronan på huvudet.

AURORA TITTADE IN i mina ögon och jag såg nu hela världen i hennes ovanligt stora och uttrycksfulla ljusblå ögon. Hela hennes väsen vibrerade av magi och hennes enastående ljusa hy, drömlika ögon, lilla näsa och mjukt formade mun fick henne att se förtrollande vacker ut. Runt henne svävade hennes mantelliknande klädsel. Den var i ett slags material som jag inte känner till men som jag närmast kan beskriva som siden fast mycket fastare och stabilare men ändå ovanligt följsamt. Ett ljust tyg som skiftade i vitt och en mycket ljust blå, skimrande färg. Under bar hon ett slags klädnad som var i likande material och färg, tyget följde hennes kroppskonturer som ett extra skinn. Hon gjorde mig uppmärksam på hur armen vid hennes handleder gick ut mot långfingeret och fästes runt det. Vid halsringningen såg jag den diamant som hon även gett till mig! Den var infattad och hängde i en grövre kedja runt hennes smäckra hals. Jag hade

fått samma diamant att placera i mitt hjärta, men som ett slags frekvens av den riktiga hon bar. Hennes små fötter var nakna och hon gick längre med stigen i underjorden. Deras värld. Stigen som ledde mot ett makalöst vackert slott längre bort. Jag kunde känna kärleken och ljuset inom alla som befann sig där. Förundransvärd ren energi. Det fanns obegränsat med sann glädje och härligt bus i de som levde där. Auroras utstrålning var stolt och hennes inre kraftfullhet lyste igenom. Runt omkring henne kunde jag skönja flera vita, vilda hästar, deras vita långa manar fladdrade när de rörde sig majestätiskt runt henne. Jag fick också se flera andra djur som jag aldrig tidigare skådat, även väsen som jag inte kunde namnen på.

DÄR VI BEFANN OSS växte gigantiska träd som stod som kolossala pelare runt om och räckte hela vägen upp till himlen. Det var som en vidunderligt stor dal och längre bort bland all glittrande grönska fanns ett stort vattenfall där vattnet mynnade ut i en väldig sjö. Allt genomsyrades av ren magi.

"Det finns så mycket mer än det du ser", viskade hon mjukt i mitt öra. ☺

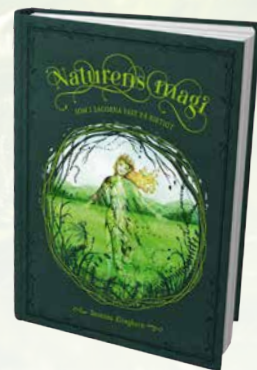
Plus mer

www.klingbornart.com
www.lassboforlag.se

"Naturens magi – som i sagorna fast på riktigt", Susanna Klingborn (Lassbo Förlag, 2020).

Vinn!

Free lottar ut 3 exemplar av boken "Naturens magi – som i sagorna fast på riktigt", i samarbete med Lassbo förlag. Gå in på free.se och klicka på "Free utlottning". Skriv gärna några rader om varför du är nyfiken på boken.

Din TAROT, ÄNGLA- OCH ORAKELKORT

Gaia, vår jord, är ett väsen som lever och andas, vår gudinna, vår moder och vår spegelbild. Gaia orakelkort kan leda dig i rätt riktning och hjälpa dig att finna de svar som du söker.

Dagens kort

Följ oss på Facebook! Låt dig inspireras och få vägledning, kraft och stöd i vardagen!

Besök vår webbshop på:

www.arella.se

Webbshop

Colette Baron-Reid är en internationellt erkänd intuitiv expert, bästsäljande författare och orakel-expert vars arbete har blivit publicerat på 27 språk, och nu äntligen på svenska!

Den Goda Tarot är en lek som är speciellt hjälpsam när du känner dig vilsen, bekymrad över val du har tagit, eller när du söker förståelse för dina omständigheter.

NYHET!
Nu i lager

VACKRA NYA ÖVERSÄTTNINGAR FRÅN ARELLA